

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen
(/users/daniel-boysen)

Skribent
01 jun. 17

ANMELDELSE

SELVMORD AF ÉDOUARD LEVÉ (/ANMELDELSER/SELVMORD-AF- EDOUARD-LEVE)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve&title=Selvmord%20af%20%C3%A9douard%20Lev%C3%A9)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve&status=Selvmord%20af%20%C3%A9douard%20Lev%C3%A9)

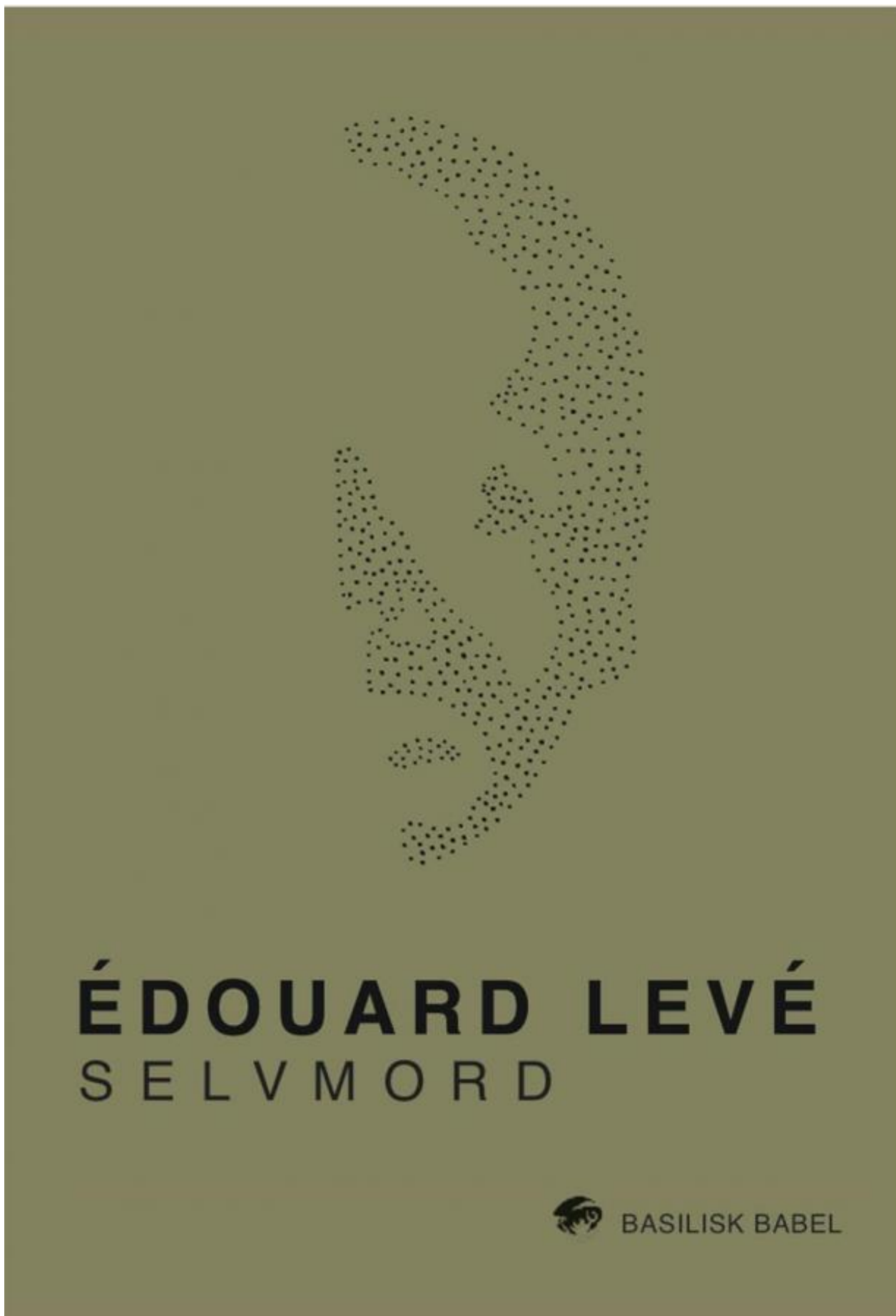
[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve)

[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve)

[edouard-leve&title=Selvmord af Édouard Levé](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve))

[leve&status=Selvmord af Édouard](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/selvmod-af-edouard-leve)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/selvmod-0%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/selvmod-0%23comment-form) for at skrive kommentarer

Om selvmordets ødelæggende tiltrækningskraft og livets kaos. Som historie om en forfatter er bogen tragisk, som værk intet mindre end fantastisk.

Édouard Levé levede som han skrev, hvorfor den korte pressemeddelelse også lyder: *"Édouard Levé blev født i 1965 og tog sit eget liv i 2008, få dage efter han havde afleveret manuskriptet til sin sidste bog, Selvmord."* Bogen beskriver et du, der er flyvsk ,og samtidig rammende præcis i sine tanker og beskrivelser. Et par gange træder det skrivende jeg

frem i bogen, og spørgsmålet er, om ikke du og jeg flyder sammen i denne smukke og barske historie.

Selv mordet finder sted allerede på første side af bogen, nøgternt beskrevet. Et menneskes liv opsummeres i følgende linjer: *"Du har skudt dig selv i hovedet med et jagtgevær som du omhyggeligt havde gjort klart."* og på følgende side: *"Nu ved du mere om døden end jeg gør."* Umiddelbart kunne den efterfølgende fortælling være en tragisk skildring af en mand, der til sidst kom til kort overfor tilværelsen. Den er selvfølgelig også til stede, som en underliggende drivkraft, men samtidig er det også en fortælling om, hvordan livet påvirker os, når det er smukke, mest barskt og sætter nogle mærker, der danner os og gør os til dem vi er. Det er en bog om drift.

Fortælleformen er genial. Som i 'Selvportræt' af samme forfatter skabes der et nærmest klaustrofobisk rum i sproget, fordi nærheden til "det beskrevne" og "den beskrivende", tvinger læseren helt ind i fortællingen, som til tider virker som en skildring af mig, der sidder lige her og skriver disse ord lige nu. Man overtager du'ets identitet, ser gennem hans øjne, mærker opgivelsen, euforien, den endelige beslutning. Det er et mesterligt fortælletræk af Levé, intet mindre. Fortællingen bliver levende, fængende, destruerende, magisk.

Bogen er kort og fortættet, men formår alligevel at beskrive du'et, så karakteren træder tydeligt frem, selvom afsnittene, for det meste, er uden kronologi. Desuden beskriver den også de pårørendes sorg på en meget smuk måde, der understreger den uigenkaldelige handling, et selvmord er: *"Dem som kendte dig, genlæser hver af dine handlinger i lyset af den sidste. Skyggen fra dette høje sorte træ ligger for altid over den skov som dit liv var."* Selvmordet glorificeres ikke, det undersøges; og det er ikke sikkert, at Levé kommer nærmere et svar på hvorfor, men han får angrebet den selvalgte død fra forskellige sider – og der kan nok ikke gives et endegyldigt svar på, hvorfor en person fravælger livet for egen hånd.

Som undersøgelse af selvmordet er bogen interessant og vigtig. Hvad leder os derud på det yderste? Hvad får os til at give slip? Hændelserne er simple, til tider banale, groteske, humoristiske, dystre, fantastiske, og sproget vakler aldrig undervejs. Der er en træfsikkerhed i pennen, som man meget sjældent oplever, og nerven er tydelig gennem hvert et ord. Intet kunne undværes, intet kunne tilføjes. Det er sproglig verdensklasse, og mange passager fortjener at blive fremhævet, men jeg må afsutningsvist forsøge at vælge én:

"Men angeren var en følelse der kun fandtes på forhånd. Den ville forsvinde sammen med dig: Dine efterladte måtte bære sorgen over din død alene. Du brød dig ikke om selvmordets egoisme. Men vejte op mod hinanden var dødens vindstille at foretrække frem for livets smertefulde ro."

Bøger af Édouard Levé